

е добръ да се движа за двѣ-тѣ рѣцѣ, а още по́злѣ е да се подвига за еднѣ, защото така лесно може му се исклъчи или нави рѣка. Това сѣщо-то трѣбува да се гледа и кога се учи дѣте да ходи; само за еднѣ рѣкѣ никога не бива да го водишь, защото тогава още по́лесно можешъ му исклъчи рѣкѣ.

Яко добръ е да се наглѣта дѣте-то съ *прѣсенъ въздухъ*. А кога бива да се заизниса новороденото вънъ на двора? Ако ти се е родило чядо пролѣтъ или лѣтѣ, когато въздухъ-тъ всеждѣ е еднакво загрѣтъ, ты можешъ-подкачи да го изнисашъ вънъ още на десетый или на дванадесетый день, само го чювай отъ много студены мѣста и отъ припекъ на слънце. Испрьво не бива да го дръжишь вънъ повече отъ половинѣ или отъ единъ часъ, защото испрьво дѣте-то обыкновенено ще реве, като го задѣва нѣкакси необыкновенено прѣсний въздухъ, нѣ малко по малко то ще му се приучи, и нему ще бѣде така на сръдце, чтото сладко ще заспива на чистый въздухъ. И така прѣсний въздухъ много поноси на дѣте-то. Инакъ е пакъ кога се роди дѣте зимѣ или есень; тогава майката твърдѣ добръ ще стори да не остави да го изнесѣтъ навънъ прѣди да навръши то шесть или осѣмь седмицы, па и тогава да се изниса само по пладне, кога е най топло.

Часто майкы-ты бръкатъ като си изнисать дѣтца-та на вънъ или твърдѣ много или твърдѣ малко. Прьво-то правять, зачто-то криво си мислять, че отъ много въздухъ дѣте-то бръзо се вягчавало, а друго-то правять отъ прѣкалентъ страхъ и треперение. Наистинѣ дѣте-то малко по малко